

Čís. 14784.

K výkladu § 1 lit. e) a § 5 zákona ze dne 31. ledna 1922 čís. 40 Sb. z. a n.

Samostatná advokátní praxe advokátního koncipienta v advokátní kanceláři jeho zaměstnavatele není »praktické zaměstnání« podle § 1 lit. e) a § 5 zák. čís. 40/22 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1935, R I 1139/35.)

V r c h n í s o u d v P. nevyhověl stížnosti Dr. O. S-a, kandidáta advokacie do rozhodnutí výboru advokátní komory v Čechách, jímž mu nebyla potvrzena přípravná praxe v kanceláři advokáta Dra A. K-a v podstatě proto, že vzal za prokázáno, že stěžovatel nebyl v advokátní kanceláři v poměru koncipientském a že do kanceláře vstoupil již s úmyslem vykonávati samostatnou praksi.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl odvolání.

D ů v o d y:

Ustanovení § 5 odstavec (1) novely k advokátnímu řádu čís. 40/22 sb. z. a n. předpisuje pro kandidáta advokacie praktické zaměstnání v právní službě u advokáta, z čehož zřejmě plyne, že to musí býti praxe, kterou nevykonává kandidát advokacie samostatně, nýbrž jako zaměstnanec advokátův pod jeho jménem a dohledem. Kárným nálezem byl odvolatel uznán vinným kárným přčínem porušení povinnosti povolání a poškození cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že — nejsa advokátem — prováděl v advokátní kanceláři Dra A. K. samostatně na vlastní účet praksi advokátní, a to po celou dobu od 26. ledna 1933 do 16. dubna 1934. Nekonal tedy právní službu u advokáta, nýbrž vykonával samostatnou praksi v kanceláři advokáta, jenž jeho neoprávněnou samostatnou praksi pouze svým jménem kryl a byl za to tímž kárným nálezem uznán vinným kárným přčínem porušení povinnosti povolání a poškození cti a vážnosti stavu. Taková neoprávněně vykonávaná samostatná advokátní praxe neodpovídá proto praktickému zaměstnání, jaké má na mysli § 1 písm. e) a § 5 odst. (1) novely k advok. řádu, a není proto započítatelnou. Nepřípadně poukazuje odvolatel na rozhodnutí čís. 7229 sb. n. s., poněvadž tam šlo o samostatně provozovanou advokátní praksi advokátem před převratem mimo území Československé republiky, nikoliv o praksi neoprávněně konanou kandidátem advokacie. Do doby od 26. ledna 1933 do 13. dubna 1934 nespádá odvolatelem uvedená doba vojenského cvičení, konaného v roce 1932, ani další část tohoto roku, ve které prý nekonal samostatnou praksi, a je proto bezpředmětnou jeho výtku, že mu tato doba musí býti započtena. Avšak i kdyby odvolatelem uvedená doba spadala do doby vyznačené ve vysvědčení Dr. K., nebylo by lze onu dobu započísti, když kárným nálezem bylo pravoplatně uznáno, že po celou dobu od 26. ledna 1933 do 18. dubna 1934 vykonával odvolatel neoprávněně samostatnou advokátní praksi.